

## ■ Kronik



# Det etiske regnskab med

**Statens uindfriede løfter påvirker borgernes syn på det kommunalpolitiske arbejde, mener kronikøren, der har lavet "en midtvejsvurdering af de kommunalpolitiske arbejdsbetingelser"**

■ Af kommunalbestyrelsesmedlem Lea Flarup (V), Fjends Kommune

Det kommunale selvstyre er i krise. Kommunalpolitik er gængs kedsommeligt, og kun halvdelen af befolkningen interesserer sig for lokalpolitik fremgår det af en undersøgelse, som Kommunedata har udarbejdet i samarbejde med Ålborg Universitetscenter. Rapportens resultater hviler på en landsdækkende spørgeskemaundersøgelse om borgernes syn på kommunen. Den afdækker en stigende skepsis, fra især de yngre borgere, over for kommunalpolitikere og en manglende tro på, at politikere vil høre på dem. Det siges endvidere, at kommunalpolitikeres indflydelse er meget begrænset, og at den måde de styrer på i virkeligheden svarer til den måde, man styrer på, når man kører i de skinneførte veteranbiler i Tivoli.

Årsager til den udvikling er der blevet peget på flere forhold: "Den manglende tætte relation mellem vælgere og kommunalpolitikere", "Kommunalpolitikere vælger ofte af populistiske grunde at beskæftige sig med sager, der appellerer til flest mulige, men glemmer de langsigtede og de ideologiske mål", "Pressen trækker i samme retning, og pressen har en afgørende ind-

flydelse på den politiske dagsorden" osv.

Personligt mener jeg, at årsagerne til resultatet af undersøgelsen i høj grad skal findes i de helt anderledes arbejdsbetingelser, kommunalpolitikere har i dag i forhold til år tilbage. Samtidigt mener jeg, at det mere end nogensinde er vigtigt at kommunalbestyrelserne, i hele den fire års valgperiode, forsøger at etablere meget tætte relationer imellem vælgerne og politikere, da vi lever i et informationssamfund, som på mange måder er i opbrud, og hvor pressen er det vigtigste medie. Det siges, at borgermøder ikke er vejen frem, da de mest bruges til at råbe efter hinanden, men at det er den reelle dialog, der er vejen frem for at borgerne kan få flere muligheder for at præge de politiske beslutninger i kommunen. I det følgende vil jeg dog koncentrere mig om forholdet imellem staten og kommunerne, vel vidende, at der forekommer lignende ansvarsforflygtigheder i samarbejdet imellem stat og amter og imellem amter og kommuner.

Danmark er et af de vestlige lande, der har decentraliseret mest. Det er foregået i tre bølger og startede med kommunalreformen i 1970, hvor man

bevægede sig væk fra den centrale styreform ved udlægningen af de statslige velfærdsopgaver til amter og kommuner. Decentraliseringen er fortsat blevet udbygget med det mål, at man ville opbygge et stærkt lokalt demokratisk selvstyre, hvor opgaverne skulle løses så tæt på borgerne, og hvor ansvar og kompetence skulle følges ad. Tidligere tiders refusionsordninger blev afløst af bloktilskud, som betyder, at staten hvert år, efter forhandlinger med Kommunernes Landsforening, uddeler "en pose penge" til hver af landets kommuner, som de selv skulle kunne råde over inden for de af lovgivningen fastlagte rammer.

Grundet kommunernes forskellighed, hvad angår størrelse antal indbyggere, skatteudskrivningsgrundlag, sociale udgifter osv., er der igennem årene blevet indført forskellige udligningsordninger kommunerne imellem. Den sidste udligningsordning virkede lidt diffus, og konsekvensberegninger var der ikke brugt for meget tid på. Som et eksempel på, hvor hurtigt ordningen i sidste fase ændrede karakter, så blev det først udmeldt, at Århus Kommune skulle betale 55 mio. kr., men ugen efter blev det ændret til, at de i

Århus skulle modtage 25 mio. kr. i udligning. Regeringen havde ved samme lejlighed bestemt, at Københavns Kommune skulle styrkes, og en del af økonomien hertil skulle afholdes af nogle mindre kommuner.

Regeringen lovede ved den nye skattereforms indførelse fuld kompensation til kommunerne. Det løfte er ikke blevet holdt.

Regeringen lovede børnepasningsgaranti, men tildelte ikke kommunerne ekstra midler.

Når kommunerne fremover skal leve op til intentionerne i den nye folkeskolelov og til målsætningerne for regeringens nye Informationsteknologi (IT)-handlingsplan på skoleområdet, vil det betyde store ekstraudgifter, som regeringen ikke har anvist finansiering til.

Den fra regeringens side lovede bedre service for de ældre, er der heller ikke sendt penge med til.

Ved den netop vedtagne finanslov sender staten en regning på ca. 1,5 mia. kr. videre til kommunerne.

Det er ingen kunst for den regering at fremlægge et forslag til statsbudget, som udstråler magt over tingene og vilje til

# kommunerne

at gøre det bedste for befolkningen, når regningen skal betales af kommunerne uden kompensation. I virkeligheden har regeringen gang på gang stillet befolkningen en masse forbedringer i udsigt ved den årlige finanslovs fremsættelse, og det der efterfølgende sker er, at borgerne bliver utilfredse med kommunalpolitikkerne, fordi de ikke kan leve op til at indfri de løfter, der er blevet givet dem af regeringen.

Det etiske regnskab imellem staten og kommunerne vil først kunne opnå balance, når der til hver ekstra ny aktivitet, der bliver pålagt kommunerne af staten, følger resurser med til dens gennemførelse. Hvor pengene skal komme fra er et godt spørgsmål, men der er to veje frem: Enten at sætte færre forventninger i udsigt eller at finde besparelser på statsbudgettet. Her har der i lang tid været fokuseret på den skyhøje vækst på indkomstoverførselsområdet. Skulle der så, når det etiske regnskab imellem stat og kommuner er gjort op, være penge "til overs", kunne dette overskud bruges til at nedbringe statsgælden, som efterhånden beløber sig til 650 mia. kr., og hvis størrelse indirekte er skyld i landets høje skatteprocenter.

Det repræsentative demokrati virker i dag fint med valg til folketing, amtsråd og kommunalbestyrelser. Men for at de kevalgte kommunalpolitikere imellem valgene skal kunne arbejde fremadrettet og være troværdige i deres indsats overfor borgerne og deres samarbejdspartnere på de decentrale styrede institutioner, så er det af afgørende betydning at man fra folketingets side forsøger at udforme flere KAN-love og færre SKAL-love, at indholder i de nye love og bekendtgørelser "flyver lidt mere i formation" med tidligere udsendte love, og at der bliver givet så præcise økonomiske udmeldinger til kommunerne som muligt.

Denne indsats fra landspolitikernes side ville kunne medvirke til, at der fremover kan opstå fornyet interesse omkring det kommunalpolitiske arbejde, som således kan fremstå som mindre "skinnende" og hvor hver enkelt kommune, helt i overensstemmelse med de decentrale hovedprincipper, reelt selv kan prioritere anvendelsen af de fra staten udmeldte bloktilskud.

## Årskursus 1996-97 Den sociale højskole i København

De sociale Højskoleers videreuddannelse, Årskursus påbegyndes 1. september 1996 og afsluttes 30. juni 1997.

Årskursus henvender sig til uddannede, erfarne socialrådgivere, socionomer og socialformidlere som

- har været uddannet i mindst 5 år
- har været beskæftiget i socialt arbejde i mindst 3 år af de sidste 5 år
- har deltaget i mindst 150 timers social efteruddannelse
- kan læse og forstå engelsk

Ansøgere fra andre faggrupper kan optages på dispensation.

### Tjenestefrihed:

Forhandles med ansøgeren og den pågældende arbejdsplads. I 1987 er de tidligere statslige vikartilskud overført som bloktilskud til kommuner og amter.

**Ansøgningsfrist:** den 28. februar 1996. Optagelse finder sted medio april 1996.

Ansøgningsskema og vejledning vedrørende adgangs- og udvælgelseskriterier rekvireres fra

Den sociale Højskoles videreuddannelse, Årskursus  
Randersgade 17st., 2100 København Ø.  
Tlf. 31 42 46 01. Direkte nr. 31 42 53 52 lokal 502

## Alternativ betjening af computeren

temadag d. 20 marts i Århus / 26. marts i Kbh.

Hvordan tilpasses computeren til mennesker med fysiske funktionsnedsættelser?

Med formålet at give deltagerne praktisk erfaring med et udvalg af de mest benyttede metoder til tilpasning af computerens betjningsform afholder vi en temadag for fagpersoner, der arbejder med teknologistøttet undervisning af elever med fysiske handicap.

Pris pr. deltager kr. 950.

Tilmeldingsfrist d. 20. februar 1996.

Beskrivelse og tilmeldingsblanket hos Bente Larsen, tlf. 43 99 33 22

Hjælpemiddelinstitutet